Polèmica que pica i repica

Queden dos mesos perquè l'Ajuntament de Girona i l'Hotel Històric arribin a un acord abans que el tema de les campanes de la catedral el solucioni el jutge

És el màxim de volum de so que propiciaria l'acord

Imatge d'una de les campanes de la catedral de Girona, subjecte del conflicte sonor Foto: CAP OL DE LA CATEDRAL.

Un cop l'Ajuntament de Girona va declarar dilluns passat el so de les campanes de la catedral bé cultural d'interès local (BCIL), la polèmica sobre el repic nocturn continua amb tanta o més força, si és possible. D'una banda, aquesta declaració, que ha partit d'una iniciativa de l'associació de veïns del Barri Vell, acabarà en paper mullat si prospera la denúncia presentada al jutjat per l'Hotel Històric, segons la qual el volum del repic no deixa dormir els estadants. Tant l'oposició al consistori gironí com el mateix equip de govern han admès que la declaració patrimonial no representa cap protecció i que no evitarà que les campanes de la catedral deixin de sonar si així es resol en el procés judicial.

D'altra banda, sembla que no hi ha una figura legal de protecció en l'àmbit nacional que empari el so de les campanes com a bé cultural d'interès local, segons estima el tècnic de patrimoni etnològic del Departament de Cultura de la Generalitat Roger Costa, malgrat que el consistori gironí hagi sustentat la seva proposta en la llei 9/1993, de 30 de setembre, de patrimoni cultural català. Segons Costa, la decisió municipal de dilluns passat seria d'una certa “alegalitat”, atès que els béns immaterials no els pot pas declarar un ajuntament i que l'interès local només recau sobre edificis i mobles vinculats al municipi, això sí. Fins i tot, la tutela de temes d'aquesta mena no queda clar si seria responsabilitat de la direcció general de Cultura Popular o de la direcció general de Patrimoni Cultural. Sigui com sigui, aquesta seria una situació nova de la qual no hi ha precedents o, en tot cas, si s'ha produït una circumstància semblant al territori català que es pugui considerar antecedent, la declaració consegüent no ha sofert pas cap rebuig, ans al contrari... i s'ha pogut establir sense conflicte. Però aquest supòsit és exactament oposat al que s'ha produït a la ciutat de Girona.

Per una altra banda, en canvi, el director de l'Institut Català de Recerca en Patrimoni Cultural (ICRPC), Joaquim Nadal, admet que declaracions patrimonials d'aquesta mena són efectivament potestat dels consistoris de torn, i que l'Ajuntament de Girona pot fer la declaració de patrimoni immaterial per al so de les campanes en el marc d'un interès més ampli relacionat no només amb les característiques exclusives del so sinó també amb l'objecte en si mateix, la qualitat i el model de la fosa, la seva localització en un campanar determinat o la seva significació i el seu ús tradicional.

Fins i tot, la responsable de l'Hotel Històric, Alba Puig, troba bona la iniciativa municipal de declaració i no hi té pas ben res en contra. En engegar-se el procés judicial, però, ara queden uns escassos dos mesos per tal que la direcció de l'hotel i l'Ajuntament arribin a un acord per evitar un judici que enrariria encara més la indesitjada situació. Per a Alba Puig, que assegura que el Síndic de Greuges està a favor de les seves tesis, la solució és tan simple com rebaixar el volum del so als 40 decibels que estableix la llei, de les dotze de la nit a les set del matí o, naturalment, que deixin de repicar les campanes en aquestes hores matinals. La qüestió de la reducció acústica

seria una solució tècnica, relacionada amb fórmules d'insonorització... però segurament també econòmica.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 11-05-2016 Pàgina 8

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/966263-polemica-que-pica-i-repica.html